

Висновки. Таким чином, в сучасних умовах найбільш успішні організації намагаються спрямувати акцент своєї політики й структури на команди, а не конкретно на окремих працівників. Саме команди, члени яких злагоджено співпрацюють один з одним показують найкращі результати їх діяльності виконавши поставлені перед ними завдання. Внаслідок чого організація чітко дотримується своєї стратегії та стає більш конкурентною на ринку.

Наукова новизна одержаних результатів дослідження полягає в уточненні та обґрунтуванні комплексу питань, пов'язаних з особливостями організації роботи в командах.

Практичне значення одержаних результатів роботи полягає в:

- можливості використання досліджених даних для підготовки менеджерів та їх обізнаності в сфері управління;
- розробці конкретних рекомендацій спрямованих на удосконалення у сфері управління персоналом;
- можливості використання інформації при організації командної роботи.

Щодо перспектив подальших наукових розробок у цьому напрямку, то наукового вирішення потребують питання організації роботи в молодих командах.

Список використаних джерел:

1. Джуэлл Л. Индустриально-организационная психология. Учебник для вузов – СПб.: Питер, 2001. – С. 587–602.
2. Карамушка Л.М. Формирование команды как фактор обеспечения конкурентоспособности предпринимателей / Л.М. Карамушка, О.А. Філь // Психология и социология в бизнесе: актуальные проблемы современности : мат-лы Первого международного конгресса (Минск, 16-17 декабря 2005 г.) / Лицей БГУ. - Мн. : Бестпринт, 2008. - С. 15-18.
3. Ложкин Г. В., Повякель Н. И. Практическая психология конфликта - 2-е издание, стереотипное. – МАУП: Киев 2002. – 196 с.
4. Моргулець, Оксана Борисівна. Менеджмент у сфері послуг : навч. посіб. / О. Б. Моргулець. К. : ЦУЛ, 2012. С.290-310.
5. Петруня Ю. Є., Говоруха В. Б., Літовченко Б. В. та ін. Прийняття управлінських рішень: навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 216 с.
6. Скібіцька Л. І. Організація праці менеджера: Навч. посібник. - К.: Центр учбової літератури, 2010. – 360 с.
7. Інтернет сайт вільної енциклопедії «Вікіпедія» . [Електронний ресурс]. -Режим доступу: URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/> Назва з екрана.

16.09.2015

УДК 336.71

Савлук І.С.

студентка 3 курсу економічного коледжу
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»

ІНФЛЯЦІЯ ТА ВИБІР ОПТИМАЛЬНОГО МОНЕТАРНОГО РЕЖИМУ ЇЇ РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Анотація. Стаття присвячена проблемі вибору оптимального режиму монетарного регулювання інфляції та обґрунтування необхідності запровадження інфляційного таргетування в Україні.

Ключові слова: інфляція, монетарна політика, монетарний режим, таргетування інфляції

ИНФЛЯЦИЯ ТА ВЫБОР ОПТИМАЛЬНОГО МОНЕТАРНОГО РЕЖИМА ЕЁ РЕГУЛИРОВАНИЯ В УКРАИНЕ

Аннотация. Статья посвящена проблеме выбора оптимального режима монетарного регулирования инфляции та обоснование необходимости введения инфляционного таргетирования в Украине..

Ключевые слова: инфляция, монетарная политика, монетарный режим, таргетирование инфляции.

INFLATION & SELECTING THE OPTIMAL REGIME OF MONETARY REGULATION OF INFLATION IN UKRAINE

Abstract. The present article is dedicated to the problem of selecting the optimal regime of monetary inflation regulation, the rationale for establishment inflation targeting in Ukraine.

Keywords: inflation, monetary policy, monetary regime, inflation targeting.

Вступ. Проблема вибору оптимального монетарного режиму регулювання інфляції вже довго обговорюється в українських засобах інформації, публікаціях, конференціях, виступах. Цій темі присвячено багато публікацій, зокрема Міщенко С.В., Аржевітін С.М., Варгас В., Савченко Т.Г. та ін. [1,2,3,4]. Одні вчені вважають за недоцільним його запровадження в Україні, інші розглядають чи як не єдину можливість для боротьби з високим рівнем інфляції.

Постановка завдання. Мета роботи полягає у критичному огляді інфляційних процесів, монетарних режимів інфляційного регулювання та обґрунтуванні необхідності переходу до режиму інфляційного таргетування в Україні. Методологічною та інформаційною основою роботи є наукові праці, матеріали періодичних видань, ресурси Internet, нормативно-правові акти. При проведенні дослідження використані методи статистичний, порівняння, аналізу та узагальнення

Результати. Інфляція – давнє явище в житті суспільства. Слово «інфляція» походить від латинського слова «вздуття, надування», тобто пов'язана з переповненням каналів обігу грошовою масою. Інфляція була властива і системам повноцінних грошей, що проявлялась в здешевленні благородних металів. Наприклад, в 16 столітті в результаті ввезення в Європу значної кількості золота і срібла з американського континенту спостерігалось зростання цін у 4-5 разів. Більш широкого застосування термін «інфляція» набув у середині 19 століття, що пов'язано з кризовим станом грошової системи США внаслідок значного випуску паперових грошових знаків у часи громадянської війни 1861-1865рр. Після переходу країн до системи неповноцінних грошей і повної демонетизації золота інфляція почала проявляти себе як постійне, властиве по суті всім країнам явище. Різниця спостерігається лише в рівнях інфляції, її причинах та наслідках для економік.

Незважаючи на те, що термін «інфляція» використовується кілька століть, в економічній літературі не існує єдиного погляду на суть цього надзвичайно складного економічного явища. Але для кожного є очевидним, що інфляція пов'язана з зростанням цін. Не поглиблюючись в дослідження даного явища, наведемо визначення яке, на наш погляд, розкриває його зміст. «Інфляція-тривале і швидке знецінення грошей внаслідок надмірного зростання їх маси в обороті» [5].

За роки незалежності в Україні цінова динаміка зазнала типових змін для країн що розвиваються і відповідає динаміці інфляційних процесів країн пострадянського простору. В 90-х роках минулого століття спостерігалась гіперінфляція з поступовим уповільненням її рівня та переходом до помірних темпів в 2000-х роках. Якщо гіперінфляція оцінюється і сприймається різними суб'єктами (населенням, практиками, науковцями) виключно як негативне явище, то щодо помірних рівнів немає однозначної оцінки. З одного боку зростання цін призводить до скорочення купівельної спроможності населення та скорочення попиту, з іншого боку певний рівень інфляції має стимулюючий вплив на економіку. Тому важливим для держав є не боротьба з інфляцією як такою, а підтримання її на певному рівні для максимізації економічного зростання та приросту національного доходу. Теоретично за умов досконалої конкуренції явище інфляції було б не можливим, цінові сплески погашались завдяки мобільності факторів виробництва, зміни обсягів та структури виробництва. В реальній дійсності постає питання правильного вибору кількісних параметрів цінової інфляції. Як свідчить практичний досвід країн і наукові дослідження рівень оптимальної для країни інфляції залежить від ступеню відповідності ринкових інститутів принципам досконалої конкуренції: чим вища відповідність, тим меншим є бажаний рівень інфляції. Іншими словами, усунення ринкових деформацій в результаті інституційних реформ сприяє зниженню значення інфляції.

Якщо проаналізувати період стабільного розвитку економіки України 2000-2005 рр., то можна побачити, що протягом 2000-2002рр. найбільші темпи зростання ВВП в розмірі 10-12% спостерігались при інфляції 9-15%. Протягом 2003-2005 рр. приріст ВВП в 12-15% відповідав приросту споживчих цін на 7-10% [6]. Відповідно до досвіду таких розвинених країн як Австралія, Канада, Швеція, Великобританія та ін. оптимальним рівнем інфляції вважається у 2-3% на рік. Для країн, що розвиваються цей показник є вищим. Так, для країн рівень життя яких вищий ніж в Україні (Бразилія, Чехія, Угорщина, Польща та ряд інших) оптимальний рівень інфляції може бути у межах 3-5%.

Якщо розглянути динаміку інфляції в Україні за останні роки, то ми побачимо, що вона не характеризується стабільністю (рис.1).

Найнижчий рівень інфляції за індексом споживчих цін спостерігався в 2012 (-0,2%) та 2013 (0,5%) роках, найбільший -24,5% в 2014 році[6]. За прогнозами аналітиків інфляція в 2015 році очікується на рівні 30%. При цьому ми бачимо, що такі рівні інфляції не мали позитивного впливу на економічне зростання – падіння ВВП в 2014 році склало 6,8% , а в 2015 році планується падіння на рівні 7,5% [7].

При порівнянні інфляції в Україні та інших країнах світу можна помітити суттєву різницю (рис.2, 3).

Найвищий рівень інфляції був в розвинених країнах – 0-0,55%, а в країнах Єврозони навіть набув незначного від'ємного значення, найвищий – в Росії та Україні. Прагнення України інтегруватись у світову спільноту призводить до необхідності вивчення світового досвіду регулювання інфляційних процесів для підтримання низького інфляційного середовища.

Рис.1. Динаміка показників інфляції в Україні з 2010 по 2014 роки

З кінця 70-х років минулого століття у світі активно почали застосовувати антиінфляційну політику для регулювання даних процесів, яка зосереджується переважно на монетарній політиці центрального банку для регулювання пропозиції грошей в обороті. При розробці антиінфляційної стратегії постає питання правильного вибору монетарного режиму. Досягнення цінової стабільності є пріоритетною метою монетарної політики, про те це не виключає використання різних монетарних режимів. Якщо держави мають бажання керуватись чітко визначеними правилами, то розглядаються 3 базові варіанти для контролю інфляції залежно від проміжної цілі монетарної політики: монетарне таргетування, курсове таргетування та таргетування інфляції (табл.1).

Єврозона	-0,15	США	1,33
Євросоюз	0,02	Канада	2,20
Франція	0,07	Японія	2,28
Німеччина	0,19	Росія	11,36
Англія	0,55	Україна	24,87

Рис.2. Рейтинг країн світу за рівнем інфляції в 2014 році

Кожний з цих монетарних режимів мають як свої переваги, так і недоліки. До переваг монетарного таргетування можна віднести: а)Можливість узгодити монетарну політику із розвитком внутрішньої макроекономічної ситуації; б)простий контроль за діями Центрального банку. Для успішної реалізації монетарного таргетування необхідно мати стабільність попиту на гроші та здійснювати ефективний контроль за зміною грошової маси з боку центрального банку. До недоліків можна віднести неможливість передбачити залежності цін від змін грошових агрегатів.

Таргетування обмінного курсу пов'язане з прив'язкою грошової одиниці країни до валюти країни з низькою та стабільною інфляцією. До переваг можна віднести простоту у застосування та легкість спостереження за якорем і сприйняття суб'єктами. Серед недоліків виділяють не можливість держави контролювати потоки капіталу; велика загроза валютних дисбалансів, що стає передумовою криз; держава не може проводити незалежну монетарну

політику, а отже реагувати на внутрішні і зовнішні шоки. Після мексиканської кризи 1994-1995 рр., азіатської, російської криз 1997-1998 рр. дебати стосуються більше не оптимальності застосування даного режиму, а взагалі можливості його використання. В Україні протягом досить тривалого часу застосовувався де-факто режим прив'язки до долара США, з проголошенням де-юре режиму плаваючого керованого обмінного курсу з поступовим переходом до вільного плавання.

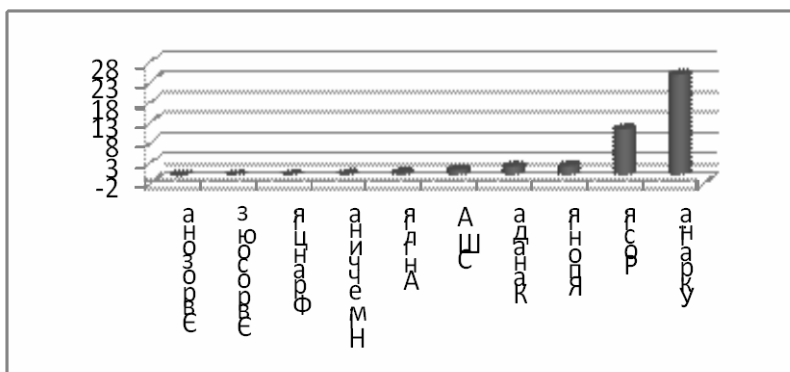

Рис.3. РІВЕНЬ ІНФЛЯЦІЇ В РІЗНИХ КРАЇНАХ СВІТУ В 2014 РОЦІ

На сучасному етапі більшість країн стикаються з проблемами першого і другого режимів переходять до третього- інфляційного таргетування. Для його застосування необхідні передумови: фінансова політика не повинна бути домінантною; повинна бути відсутня домовленість між урядом і центральним банком стосовно таргетування іншої змінної. До переваг цієї політики можна віднести: політика фокусується на внутрішньому розвитку (не пов'язана з впливом грошової маси та курсу на інфляцію); ринковий курс дає інформацію про оцінку монетарної політики країн з перехідною економікою; центральний банк дотримується об'явлених орієнтирів. Результати монетарної політики країн, що його застосовують є доволі успішними. У них суттєво зменшився рівень інфляції. Динаміка набула більшої стабільності, зменшився рівень економічної невизначеності, що призвело до поліпшення інвестиційного клімату та економічного зростання. Побойовання країн, що розвиваються стосовно гальмування економічного розвитку та зростання безробіття після запровадження даного режиму себе не виправдали. Після досягнення низького цільового орієнтиру економічне зростання відбувалось навіть вищими темпами.

Таблиця 1

ПОРІВНЯННЯ БАЗОВИХ ВАРІАНТІВ МОНЕТАРНИХ РЕЖИМІВ

Монетарні режими		
монетарне таргетування	курсове таргетування	таргетування інфляції
Кількісна проміжна ціль за певним грошовим агрегатом використовується як номінальний ціновий якір	Використання обмінного курсу як номінального якоря інфляції	Як номінальний якір використовується публічно проголошена інфляційна ціль і проведення монетарної політики для її досягнення.

Сьогодні таргетування інфляції застосовують більше 30 країн світу. Цілий ряд країн з перехідною економікою мають позитивний досвід такого режиму: Чехія (рівень інфляції з моменту впровадження зменшився на 5.4%), Польща (на 5%), Молдова (на 3%), Грузія (на 2%)[8]. Як бачимо серед перерахованих країн є країни пострадянського простору, в яких система господарювання за сутністю та ефективністю схожа з українською, що дає підстави до оптимістичних прогнозів і для нашої країни.

В той же час міжнародний досвід засвідчив, що режим інфляційного таргетування є передбачувальним і ефективним лише в умовах збалансованої і сильної економіки, а для країн які мають орієнтацію на експорт сировини (як в Україні) є дуже ризикованим і не прогнозованим. Також важливою передумовою успішного запровадження режиму інфляційного таргетування є економічне зростання країни, або перебування на піку

економічного циклу, а під час спаду чи в період депресії не може застосовуватись через низьку ступінь регульованості ринку.

Україна повинна розпочати перехід до даного режиму з середини 2015 року. Як заявила Голова НБУ Валерія Гонтарева, такий перехід займе від 12 до 18 місяців. [9]. Але як свідчить досвід інших країн перехід до режиму інфляційного таргетування потребує від держави значного підготовчого періоду. Так, підготовка до запровадження режиму І.Т. в Чилі почалась у 1991 році і тривала 10 років, а сам перехідний період супроводжувався низькою економічних і соціальних реформ, що дозволило скоротити інфляцію до 3% починаючи з 2002 року. В Польщі перехідний період тривав 6 років.

Висновки. Для України іншого шляху, ніж запровадження режиму інфляційного таргетування немає, зокрема через пряму вимогу з боку МВФ і велику ступінь залежності нашої економіки від кредитів даної організації. Але запровадження режиму інфляційного таргетування повинно бути не показовим і форсованим, а відбуватись поступово, через тривалий перехідний період, що буде супроводжуватись відповідними змінами в економіці країни.

Список використаних джерел:

- 1.С.М. Аржевітін. Таргетування інфляції- оптимальний режим монетарної політики для України // Вісник Донецького національного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. Сер. Економічні науки : науковий журнал. – 2009. – №3. – С.4-10
2. Міщенко В. Методологічні та методичні проблеми запровадження таргетування інфляції // Вісник Національного банку України. – 2006. – № 5. – С. 38-43
3. Варгас В. Державна політика щодо регулювання інфляції у трансформаційній політиці економіці України / В. Варгас // Науковий вісник «Демократичне врядування». – 2011. – Вип. 8. – С. 12-17
4. Савченко, Т. Г. Інфляційне таргетування в Україні: проблеми впровадження та перспективи застосування [Текст] / Т. Г. Савченко // Вісник Української академії банківської справи. – 2012. – № 1 (32). – С. 3-13.
5. Гроші та кредит: підручник / М.І.Савлук, А.М.Мороз та ін., за наук.ред.Савлука М.І.-К.:КНЕУ, 2011.- 589с.
6. Офіційний сайт Державної служби статистики України. – [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
7. Інфляційний звіт. Березень 2015. [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>
8. Черкаський інститут банківської справи. Науково-практична конференція 2015р. «Інфляційне таргетування та макроекономічна динаміка. [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://cibs.ck.ua/rs/scien/stconf/15/zbirnyk.pdf>
9. Газета «Сегодня» від 8.08.2014[Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://www.segodnya.ua/>

25.09.2015

УДК 640.41:330.12/332.1

Сидорук С.В.

к.е.н., старший викладач

Луцький національний технічний університет

Циганюк Н.Є.

к.е.н., старший викладач

Луцький національний технічний університет

ЗМІСТ ПОСТУЛАТІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ В ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ

Анотація. Проаналізована економічні теорії на основі, яких сформовано принципи територіальної організації готельних послуг: принцип раціонального розміщення готельних закладів регіону; принцип мінімізації витрат готелів регіону на реалізацію готельних послуг; принцип оптимальної територіальної доступності готельних послуг; принцип соціальної спрямованості; принцип найближчого сусідства; принцип концентрації. Досліджено зміст поняття «територіальна організація готельних послуг». Сформовано особливості територіальна організація готельних послуг.

Ключові слова: економічна теорія, територіальна організація, готельні послуги, регіон.

СОДЕРЖАНИЕ ПОСТУЛАТ
ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ТЕОРИИ В

TABLE OF CONTENTS OF POSTULATES OF
ECONOMIC THEORY IS INTERRITORIAL